

[Glønsgård.]

valgkampe, at de vil forbedre de små, selvstændiges vilkår, og jeg håber derfor — men jeg understreger, jeg håber desværre kun — at dette forslag vil få en velvillig behandling fra de øvrige partiers side.

Jeg var ganske på det rene med, at første del af forslaget ville få en ublid medfart, men prøv engang at stoppe op og se på begrundelsen. De offentligt ansatte har — ud over et bedre lønniveau — et sikkerhedsnet, som er uigennemtrængeligt. Fremskridtspartiet ønsker ikke at straffe disse mennesker, men de må blot ligesom andre befolkningsgrupper forstå, at samfundsøkonomien ikke kan bære at skulle påtage sig udgifter til en ekstra sygesikringsordning. De offentligt ansatte er gennem de glade opgangstider i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne blevet begunstiget betydelig mere end andre befolkningsgrupper.

Ser vi på den enkelte offentligt ansatte, vil det i mange tilfælde måske medføre, at denne taber 2-3 lønningsdage pr. år, men det må samtidig medføre, at en tendens til stigning i sygesikringsstatistikken for visse grupper af de offentligt ansatte ikke længere vil forekomme.

De øvrige partier vil sikkert her anklage mit parti for at føre en hetz mod de offentligt ansatte. Vi har allerede hørt det fra finansministeren og fra ordføreren for socialdemokratiet. Dette er selvfølgelig ikke tilfældet. Den offentlige sektor har et helt urimeligt antal sygedage, og det må i hovedsagen være begrundet i, at disse grupper er beskyttet af uopsigelighed. Såfremt det tilsvarende skete i den private sektor, ville de pågældende jo sikkert modtage en opsigelse, såfremt disse sygedage steg ganske urimeligt.

Fremskridtspartiet ønsker som nævnt, at forslaget får en hurtig udvalgsbehandling, men jeg vil gerne allerede nu fastslå, at vi kun kan medvirke til denne sygesikringsordning, såfremt den ikke får øgede offentlige udgifter til følge.

Fremskridtspartiet håber desuden, at de øvrige partier vil forstå eller i hvert tilfælde forsøge at forstå de store problemer, der er for bageren, købmanden, cykelhandleren, smeden og alle de andre små selvstændige erhvervsdrivende, når disse bliver ramt af

sygdom. Det er i visse tilfælde helt sikkert, at ordningen ikke vil blive misbrugt, fordi forretningen ganske simpelt ikke kan køre uden indehaverens medvirken.

Både finansministeren og hr. Otto Mørch var inde på, at dette forslag var en indgriben i overenskomsten. Det er da korrekt, men vi må sige, at vi allerede har taget hensyn hertil under overenskomstforhandlingerne i marts måned, hvor vi, som hr. Otto Mørch sikkert erindrer, stillede et forslag om, at disse ting skulle være lovlige for staten at foretage. Dette forslag kan vi godt fremlægge for hr. Otto Mørch, såfremt han skulle være interesseret i det.

Så bliver der sagt både fra finansministeren og fra hr. Otto Mørch, at der er de samme bestemmelser for de offentligt ansatte, som der er for dem, der er ansat i den private sektor. Det er da korrekt, når vi taler om tiden efter de 5 uger, men spørgsmålet er bare, om vi ikke må sige, at det forhold, at også disse mennesker har denne sikkerhed, kan begrunde, at de må tage en anden, ganske lille risiko, netop med de 2-3 dage.

Jeg mener ikke, at hr. Otto Mørch har ret, når han fører en kampagne imod mit parti og mig ved denne første behandling, men jeg skal gerne, da min tid er udløbet, dokumentere i næste omgang over for hr. Otto Mørch, hvorledes de ting, der er nævnt i Erhvervsbladet, er fremkommet.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til forslaget, sådan som det foreligger. Jeg indrømmer, at den slags forslag godt kunne få én til at holde lange taler omkring fremskridtspartiet, men jeg skal undlade det, fordi en hel del af fremskridtspartiets forslag jo giver anledning til det. De har det ganske klare sigte at føre hetz mod ganske bestemte grupper af befolkningen, og jeg synes efterhånden, det er nytteløst, at vi bliver ved med at diskutere med fremskridtspartiet herfra om den slags ting.

Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at det er klart, at der er en gruppe her i samfundet, nemlig de selvstændige erhvervsdrivende, hvis vilkår man på mange måder godt kunne tænke sig ændret. Det vil vi også være indstillet på. Vi vil gerne gå ind i et arbejde i udvalget i forbindelse med an-